

Er det ikke rigtigt, at der i masser af år har været en god tradition herinde for, at uanset hvilken farve regeringen havde, så sørgede man for, at der var nogle arbejds muligheder i disse frivillige behandlende alkoholorganisationer?

Der er altså ikke så meget tilbage. Der er altså ikke engang til de der frimærker, hvis det er det, man vælger at ville bruge sine penge på. Det er egentlig urimeligt, når man påtænker, hvor vanskelig en situation det er at udøve det arbejde, som gøres gennem disse frivillige organisationer på det her område. Det er jo ikke der, folk styrer til i store mængder.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Nej, kan jeg sige til hr. Poul Qvist Jørgensen, jeg har såmænd haft tallene hele tiden, og jeg har godt været klar over, at projektmidlerne var taget væk fra det her område og hermed fra nogle af de frivillige tiltag. Men der er jo så iværksat andre tiltag på det her område.

Som jeg sagde før, er det jo ikke meningen, at projekter skal løbe i al evighed. Det er, ligesom Socialdemokratiet og SF synes, at når man sætter et projekt i gang, så er det til evig tid, men det er det altså ikke. Det kunne jo tænkes, at man kunne lave tingene på en lidt anderledes måde.

Nu siger man, at området er blevet beskåret, men er det at beskære alkoholområdet, når der afsættes 140 mio. kr. i 2004, 2005, 2006 og 2007 til alkoholområdet? Er det at beskære et område? Det er den sociale indsats, der tilgodeses med 10 mio. kr. over de her 4 år, og det er den sundhedsfaglige behandling, hvortil man afsætter 10 mio., 30 mio. og 2 gange 30 mio. kr. mere.

Jeg kalder det ikke en beskæring. Jeg kalder det en opprioritering af et alkoholpolitisk område, som der er fokus på, og som der bør være fokus på.

Kl. 17.30

Tredje næstformand (Kaj Ikkast):

Fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg sad faktisk og overvejede, om jeg var kommet til at blunde et lille øjeblik og så var vågnet op i en helt anden debat end den, jeg troede jeg skulle til at deltage i.

Vi er tre partier, der har stillet en forespørgsel, som hovedsagelig drejer sig om alkoholkulturen blandt børn og unge, og nu er vi langt ude i vo-

res generations misbrugsproblemer og -behandlinger, og hvordan pengene bliver flyttet rundt. Jeg beklager, men det er altså ligesom ikke det, jeg havde forestillet mig vi skulle tale om. Men det står vel enhver frit for.

I Det Konservative Folkeparti anser vi den alkoholkultur, der er blandt børn og unge i dag, for et stort problem både sundhedsmæssigt og socialt. Jeg tror, vi alle her kan blive enige om, at alkohol i for store mængder er skadeligt for alle uanset alder, og at det samlede danske alkoholforbrug er stort, også at det er alt for stort.

Hvis vi fordeler danskernes alkoholforbrug på alle danskerne, så har jeg regnet mig frem til, og jeg har gjort det mange gange, så jeg tror, det er rigtigt, at det bliver godt og vel to genstande pr. dag pr. person, dag ud og dag ind året rundt. Der er immervæk mange, der slet ikke drikker, i hvert fald alle de helt små børn, men der er også andre mennesker, der ikke får et par genstande om dagen.

Det alt for store forbrug er et generelt problem, men der er et særligt stort problem i de helt unges store overforbrug af alkohol. Lad mig bare nævne nogle af grundene til, at det er særlig problematisk:

Ved en tidlig start har den unge større risiko for at komme ud i et misbrug. Børn og unge, der drikker, udsætter sig for farer, bl.a. i trafikken. Berusede unge risikerer at gå ud en vinteraften uden overtøj, sætte sig ned i en grøft for at hvile sig lidt, falde i søvn og i værste fald dø af kulde. Det er heldigvis ikke så tit, det sker, men det sker. De børn, der drikker, klarer sig dårligere i skolen, og en meget stor del af det sociale samvær bliver knyttet til druksituationer, og det betyder, at børnene ikke opfører sig sammen på en måde, vi ville kalde naturlig.

De problemer, vi her taler om, har derudover social slagside. De vender den tunge ende nedad, specielt for så vidt angår børnene og de unge.

Hvad kan vi så gøre? Ja, Folketinget kan vedtage det næste lovforslag, og det medvirker Det Konservative Folkeparti meget gerne til, så vi får en aldersgrænse på 16 år for, hvem der må købe såvel tobak som alkohol. Hvem der ellers kan gøre noget er skoler, idrætsklubber osv., alle, der omgås unge, og så forældrene. Det er forældrenes ansvar at tage vare på opdragelsen af deres børn, og det er forældrenes ansvar at beskytte børnene, indtil de når en alder og en modenhed, hvor de selv kan tage over.